

Den ville låvefesten

Den ville låvefesten

Idétørken er prekær når Nickelodeon forsøker å cashe inn på bølgen av digitale 3d-animasjoner. Selv ikke en merittert regissør som Steve Oedekerk kan redde prosjektet.

Barnyard
Steve Oedekerk
Nickelodeon
2006
Paramount
16:9 Fullskjerm
Dolby Digital 5.1
86 min.
2

3

Kugalskap

I den uendelige rekken av 3d-dataanimerte langfilmene produsert i USA i 2006, har vi kommet frem til Nickelodeons Steve Oedekerk-regisserte

Barnyard, eller

Den ville låvefesten dersom du er på språkrådets side. Nok en gang blir vi servert en historie om og med dyr som antar menneskelige sider så fort menneskene snur ryggen til. Vi befinner oss ikke i en zoologisk hage denne gangen, i motsetning til i

Madagaskar og

Villdyr, men snarere på en bondegård befolket av mer tradisjonelt krøtter.

Også historien som brettes ut har tradisjonelle røtter. I tillegg til å bli servert et jordras av sketsjer om dyras syn på mennesker, får vi også en passelig blaut ?coming of age?-historie hvor kusønnen Otis (Kevin James) må ta over styringen da sjefspappakua Ben (Sam Elliot) tar kvelden. Den livsglade og bejaende Otis må dermed vise seg myndig nok til å ta kontrollen over dyreflokken da prærieulvene utgjør en stadig trussel. Innimellom det hele blir det også plass til en vill låvefest.

Dette har du høyst sannsynlig sett før. Har du holdt mer enn et halvt øye orientert mot de helaftens animasjonsfilmene som har blitt servert fra studiosystemet i Hollywood de seneste årene, så vil dette være kjent materiale. Manuset er syltynt og sketsjene er gjenbruksbaserte. Det eneste som gir filmen et snev av driv er den relativt gode bruken av musikk med rotfeste i både hillbilly- og populærkultur. North Mississippi Allstars som leverer musikken og utgjør backingbandet når låven gjøres om til houseparty, redder filmen fra kun å være et surt oppgulp.

Regissør Steve Oedekerk burde ha alle muligheter til å levere innenfor denne sjangeren. Han har bakgrunn som regissør og manusforfatter fra komediesjangeren innen liveaction (bl.a. *Ace Ventura: When Nature Calls* og *The Nutty Professor*) og animasjon (*Jimmy Neutron: Win, Lose and Kaboom*). Han bringer med seg massevis av Hollywood-erfaring, men går likevel på tryne i den mest åpenbare fella: Han glemmer at manus betyr alt. Historien som fortelles er uoriginal, uengasjerende og relativt umorsom.

Det er selvsagt massevis av komikk å gripe fatt i når du har dyr som oppfører seg som mennesker i hovedrollene. De bedriver menneskevelting, de rir på mekaniske mennesker og de bestiller pizza. Det siste eksempelet er ikke engang morsomt nedskrevet, så hvordan har Oedekerk sett for seg at dette blir morsomt på film? Den ville låvefesten er og blir nok et forsøk på å cashe inn på bølgen av suksessfulle 3d-dataanimasjoner fra de seneste årene.

Man har etter hvert blitt vant med at ikke alle 3d-dataanimerte filmer holder den ekstremt høye kvaliteten til Pixar og en liten håndfull andre studioer. Dermed har man lett for å bli overbærende med produksjoner som ikke holder mål rent teknisk, men slurv med teknikken gir ikke grunn til også å slurve med manuset. Når manuset stemmer og drivet i historien er godt, så kan man greie seg uten teknisk briljering (jfr. den hjemlige *Slipp Jimmy fri* og danske *Terkel i knipe*). Ulempen for *Den ville låvefesten* er at ingen av delene stemmer særlig godt. Animasjonen er grei, men produksjonsmessig er det kuttet mange hjørner for å få helheten til å gå opp tidsmessig og økonomisk. Eksempelvis er store deler av bakgrunnsbevegelsene generert via motion capture-teknikker - altså strengt tatt ikke animasjon.

Det beste og morsomste med filmen er produksjonsdesignen - alt i fra karakterer, omgivelser og virkemidler er utformet med sans for detaljer og med glimt i øyet. Karakterene er avrundet i formen, likeså er alle hus skjeve og landskapet er kupert. Inspirasjonen må være fra de klassiske tegnefilmene fra 40- og 50-tallet. Utformingen av sjefsprærieulven er som snytt ut av persongalleriet til Tex Avery og da særlig den ulykkesfulgte Wile E. Coyote. Kuene er et kapittel for seg, hvor alle, gutter som jenter, har struttende jur som stikker komisk ut når de beveger seg på to bein.

Som seg hør og bør er filmen stappet med kjente skuespillerstemmer. Her skiller originalversjonen seg ut i positiv forstand sammenlinket med den norske. Dubbingen er for så vidt godt gjort, men kan ikke måle seg med stemmene bak navn som Kevin James, Courteney Cox, Danny Glover, Andie MacDowell og Sam Elliott. Sistnevnte gjør en spesielt myndig figur som Ben, faren til villstyringen Otis.

I mylderet av animasjonsfilmer fra maskineriet i Hollywood skiller ikke *Den ville låvefesten* seg ut i nevneverdig grad. Det filmen mangler i originalitet greier den ikke å gjøre opp for verken med teknikken eller handlingen. Til tross for interessant design og gode skuespillerprestasjoner blir denne festen for tam.

Utgivelsen:

Til å være en såpass skuffende filmopplevelse, imponerer utgivelsen med en utvidet porsjon ekstramateriale. Innholdet er så som så, men i kvantitet scorer utgivelsen bra og det er med på å heve helhetsinntrykket.

Først ut er et meget underholdende kommentarspor ledet av regissør Oedekerk flankert av produsent Paul Marshal og flere fra det tekniske teamet. Det Oedekerk mangler som manusforfatter og regissør tar han igjen i godt monn når det kommer til entusiasme. Kommentarsporet er en fryd å høre igjennom.

I tillegg får man utelatte scener, diverse dokumentarer, musikkvideoer og trailere. Dokumentarene varierer i kvalitet, men man får et innblikk i produksjonen og møte en del av menneskene bak, inkludert de kjente skuespillerne.

Teknisk sett leverer utgivelsen på et normalt godt nivå. Bildekvaliteten er god med få komprimeringsfeil og med god fargegjengivelse. Lyden er også som forventet i Dobby Digital 5.1. Det sparker fra når musikken er i sentrum og dialogen bærer godt når det er behov for det.

Alt i alt en god utgivelse av en skuffende film.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 25.08.07

Takk til Paramount for anmeldereksemplar

Ja

[barnyard_cover;](#)